

Formandens beretning for år 2018 i Københavns Roklub - aflagt på generalforsamlingen, tirsdag den 19.februar 2019

Velkommen til årets generalforsamling. Status for 2018, set fra bestyrelsens synspunkt, er at det har været et udfordrende og arbejdsomt år med glæder og sorger, men vejræssigt et år hvor sol og varme har kunne give mulighed for mange motions- og langture under gunstige forhold. Aktivitetsmæssigt har tilførslen af flere nye ergometre og concept2 erg bikes til vores i forvejen veludstyrede træningssal givet anledning til at perioderne uden for rosæsonen: januar februar marts og november december kunne anvendes til at holde den fysiske form vedlige i et "up to date" træningsmiljø i begge vore træningssale. Administrativt kan vi glæde os over at bestyrelsen, og især at vores kasserer og kontingentregnskabsfører i samspil med KR-Kontoret, er i stand til at levere en årsrapport/årsregnskab, der udover at balancere med rundt regnet 22 millioner også kan starte 2019 op med at kunne meddele at der i dag ligger i vores "flådepipeline" etableringen af en fireåres inrigger og en 2-åres inrigger som forventes leveret i løbet af den kommende sæson. Generelt opfatter vi sæson 2018 som et godt og acceptabelt år og hvor udfordringerne er løst rimeligt tilfredsstillende, men selvfølgelig har sæsonen også været præget af at mange aktiviteter iværksættes af få medlemmer der i dagens Danmark presses på arbejdsmarkedet, hvorfor vi må se i øjnene at vi alle sammen, både bestyrelsen og unge som ældre medlemmer, skal påtage at udvise større initiativ til at varetage flere forpligtende opgaver, der går længere end til endagsindsatser. Det emne vil jeg vende tilbage til senere i bestyrelsesberetningen.

Klubbens kerneprodukt, roning på vandet, er igennem de sidste mange år gennemført og udviklet til at omfatte stor aktivitet både på motionsplan og i kaproningstræningssammenhæng i vinterhalvåret, hvilket naturligvis stiller krav til at bådmateriellet benyttes af kompetente og dygtige roere, og især

at materiellet er i forsvarlig stand så ulykker forebygges og undgås. I det hele taget kan det konstateres at rigtig mange aktiviteter fungerer og i mange sammenhænge skyldes at få medlemmer tager en stor frivillig arbejdsbyrde på sig for at sikre at ovennævnte forhold er i orden. Vi kan sagtens kan få øje på forbedringsmuligheder på mange områder i klubben, men det er på sin plads at takke de mange der i det daglige påtager sig ansvar og stiller sig til rådighed for at få tingene til at fungere.

Desværre har vi i 2018 igen mistet betydnende medlemmer og venner, der igennem en lang årrække har haft stor betydning for KR's udvikling i mere end 60 år.

I det tidlige efterår 2018 mistede vi et særdeles velkendt og skattet medlem i og med at en klubbens ældste kaproningslegender, efter en del års sygdom døde i august måned. Erik Christensen var en KR'er af hele sit hjerte, og jeg ved fra hans børn hvor stor betydning KR havde for ham. Siden hans rokarriere som kaproer sluttede i midten af halvtredserne, var Erik en central figur på den navnkundige Palle Blitskovs veteranotter, der op igennem tresserne vandt det ene veteranløb i Kerteminde efter det andet. En veteranregatta der senere var medvirkende årsag til at udvikle en kæmpesucces, nemlig veterankaproning i Danmark, og som jo blandt andet kulminerede med afholdelsen af World Master Games på Bagsværd Sø i september måned 2016. Så på mange måder har Erik Christensen været et eksempel på hvordan en initiativrig roer kan være med til at sætte sit aftryk på en fremtidig succes, der rækker flere årtier frem i tiden. KR har mistet et stort medlem, men er blevet beriget med endnu et historisk minde, der vil bidrage og præge KR fremover.

Derudover mistede KR også et relativt nyt medlem, Tove Albrektsen, der blev medlem i 2014 og havde med sin stille behagelige og rolige og altid meget hjælpsomme adfærd og gang i 50+ gruppen indtil sin død i 2018 grundet cancer.

Jeg vil bede generalforsamlingen rejse sig og mindes Erik H. Christensen og Tove Albrektsen. Ære være deres minde.

Beklager hvis jeg mangler at nævne andre medlemmer som i 2018 er bortgået, men jeg er ikke vidende om eller informeret om andre.

Efter en relativ kold februar og marts måned kunne vi med stor glæde endelig få døbt vores nye coastal 2x båd til en kold solrig standerhejsning, efter en langvarig proces med at få repareret rig-anlægsaggregatet. Klubbens to coastalbåde skal nok i fremtiden vise sig at være et nyt tiltag som vil give nye muligheder for mange KRroere. Fx ser det ud til at det internationale roforbund, FISA, er ved aktivt at gå ind i Coastal-ronings arrangementer, og det skulle såmænd ikke undre mig hvis coastal kaproning pludselig om 4 til 8 år vil optræde på det Olympiske program. Stor tak til Vibeke Skousen for at have gennemført et strabadserende forløb med at få udbedret coastalbåden så den kunne begynde at blive taget i anvendelse. Og da Vibeke både var primus Motor i erhvervelsen af coastalbåden og hjemtagningen, var det vel også yderst rimeligt at hun fik æren af at døbe. Stor tak til Vibeke for indsatsen.

Efter vores egen generalforsamling i 2018 deltog bestyrelsesrepræsentanter både i Københavnskredsens generalforsamling og i marts måned i Dansk Forening for Rosports generalforsamling, både som klubrepræsentant og som repræsentant for DFfR's kaproningsudvalg. Kredsgeneralforsamlingens hovedpunkter omfattede naturligvis overvejende udfordringerne i de københavnske nordlige og sydlige havneområder, Bagsværd Rostadion, projekt Regatta pavillonen, men også de udfordringer/barrierer sydhavnsslusen giver med hensyn til at kunne ro uhindret sydover og benytte det relativt gode ro- og træningsfarvand langs med Amager Fælled ud til Kalvebod Brygge broen. Derudover kan vi glæde os over at Københavnskredsen er velfungerende med Michael Kassow som formand, og han har fået en hel del gode aktive bestyrelsesmedlemmer. Her kan nævnes Amager Ro og Kajak klubs formand Per Ottesen, der aktivt sammen med Henrik Martensen har fået sat fokus

på, i samarbejde med Københavns Havn, at få etableret et system der vil gøre det lettere at passere slusen i Sydhavnen. Hvis det lykkes, vil vi også få mere sikre forhold for vores ungdomsafdeling der er udfordret især på sikkerheden i Havnebassinet, og det er et stort ønske hos vores dygtige juniortrænere at få bedre adgang til området syd for slusen, hvor mulighederne er der for at forbedre de tekniske rokompetencer. Når talen er på ungdomsroningen, lykkedes det at gennemføre en rigtig god påsketræningslejr i Ratzeburg for 20 friske drenge og piger under ledelse af Anne Munck og brødrene Sølve og Mathilde Krogh. Dejligt at Ratzeburg Ruderclub, KR's venskabsklub, så velvilligt stillede klubhus og trænerbåd til disposition. Det er med stor glæde at kunne konstatere at hovedparten af deltagerne deltog ved flere regattaer i 2018 med gode resultater til følge og har fortsat træningen vinteren igennem, så vi må forvente flere fine ungdomsresultater på kaproningsbanerne i år. Herfra skal der lyde en stor tak til forældre og flere klubmedlemmer der har støttet op om ungdomsarbejdet i KR, men især til Niclas, Jonathan og Sebastian Sølve og Mathilde Krogh for en stor og betydelig indsats i 2018. Resultatet af de foregående års ungdomsarbejde ses også i resultaterne i U23 landholdssammenhæng i og med at både Aksel Dybdal og Sebastian Bache begge har repræsenteret KR ved U23 VM med flotte 8 pladser som resultat. De er klar til at følge efter henholdsvis Frederik Leicht og Fred Vysckel der begge har kæmpet sig ind i senior landsholdstruppen, som vi forhåbentlig vil få at se til VM i Østrig i august/september, og måske vil vi også få at se unge Cecilie Bränniche på et landshold. Cecilie har døjet med rygproblemer i næsten 1½ år, men er lykkedes igennem en målrettet genoptræning at være i så god form at hun nærmer sig landsholdsniveau. Så på kaproningsfronten er der lys fremadrettet, og måske kan 2. pladsen ved DM i herreotter blive fulgt op med et endnu bedre resultat i 2019.

Et nyt initiativ blev sat i søen i 2018. Ret tidlig efter standerhejsningen fik Jacob Solberg sammen med Marie Krarup sat et uge-scullerinstruktionsforløb i gang. Det blev gennemført med 10 voksne

deltagere og en erfaren sculler instruktør i form af Jacob Jespersen i Mölnn lige syd for Ratzeburg. Det lykkedes med hiv og sving, idet det krævede et stort antal scullere og dobbeltscullere til rådighed, hvilket var lidt svært da materiellet krævede en meget kærlig hånd for at blive funktionsdygtigt, og samtidig indgår materiellet også i ungdomsroernes bådpark. Det har dog ikke holdt Jacob Solberg tilbage, så han er i gang med at tilrettelægge dette års instruktionsuge så kvaliteten i sculler-roning kan øges yderligere blandt vores voksne midaldrende medlemmer, samtidig med at det koordineres med ungdomsroerne, i og med at bådmateriellet som sagt anvendes af begge grupper.

Når talen omhandler instruktion, så er den daglige instruktion/holduddelegeren ved pulten og week-endinstruktion en af vores akilleshæle. Vi skal være taknemmelige for instruktionsgruppens indsats i de forgangne sæsoner, og vi må acceptere at det er en arbejdsindsats der trætter og koster meget tid, hvilket gør især instruktionschef posten i bestyrelsen til en post der ofte skal udskiftes i. Det sammenholdt med at vi oplever at overgangen fra instruktionskurserne til dagligdagen i roklubben er en barriere der er svær at overvinde og bevirker at alt for mange af kursisterne falder fra, og nogle når ikke engang at melde sig ind inden de melder fra, hvilket jo er demotiverende for de instruktører der har taget en ordentlig tørn med at lære de nye at ro. Vi har en stor udfordring som vi i bestyrelsen ikke har formået at få løst. Det er vores håb at der blandt de tilstedeværende til generalforsamlingen er nogen der vil melde sig og tage en tørn både med instruktion, pultvagt osv. Hvis vi i den nuværende situation med et boom af indflyttere i nærmiljøet ikke er i stand til at i hvert fald at modtage og integrere min. 50 nye medlemmer i 2019, så er vi om ikke fortabt, så er det bare ikke godt nok. Der skal herfra lyde en stor tak til hele holdet der har støttet op om instruktionschef Annette Andersens ledelse af instruktionen, og vi må med beklagelse erfare at Anettes store frivillige indsats ikke længere stemmer overens med arbejdsmarkedets krav til Anette. Det fremgår af bestyrelsespostbesætningen at netop denne post som instruktionschef er vacant, men her på falderebet har

Claus Jensen meldt at han gerne ser at en yngre påtager sig arbejdet, men ifald det ikke er tilfældet, så vil Claus gerne træde til, hvilket vi skal være rigtig glade for. Så det er vores håb at der blandt de tilstedeværende her er en eller flere der vil bidrage til etableringen af en støttegruppe omkring instruktionen af nye medlemmer.

Vi kan glæde os over at der er stor aktivitet på ældre motionsfronten. Minimum 3 hverdage, vinter og sommer fyldes klubben med veltrimmede ældre motiverede medlemmer, der både ror og træner så blodet cirkulerer og musklerne bulner. I samværet efterfølgende diskuteres og snakkes og drikkes kaffe og arrangeres andre aktiviteter og jævnligt tilflyder der meldinger og initiativer fra den store gruppe til bestyrelsen med forslag til forbedringer, aktiviteter og selvfølgelig også kritik. Sidstnævnte kan vi naturligvis sagtens undvære, men det hænder faktisk ofte at kritikken er velbegrundet i lighed med forslagene til forbedringer, så stor tak til jeres kære om KR's ve og vel. Den indsats sammenholdt med KR's støtteklub GKR's indsats er af afgørende betydning for at klubben har potentiale til at udvikle sig i takt med at det omkringliggende samfund udvikler sig. Det hører med til billedet af KR, at fra at roklubben sammen med mange andre roklubber for 25 år siden i dagtimerne var inaktive klubhuse uden roere men fyldte bådpladser fra kl.8 om morgenen til kl.16.30 for så at blive fyldt til bristepunktet indtil kl. 20-21. I dag kan vi med rette bryste os af at KR nærmer sig at kunne kalde sig en 24/7 roklub.

Et stort problem er vores relativt lille skare af 25-45-årige medlemmer, som klubben tilsyneladende ikke giver de rigtige tilbud til. Det har jævnligt været et emne der har været oppe at vende i bestyrelsen, men vi har ikke fundet løsningen, så hvis der blandt de tilstedeværende i dag er nogle der har nogle gode forslag på lager, ville det være til gavn for KR hvis de så også kan føres ud i praksis.

I forbindelse med de mange formiddagsstormøder når 50+ gruppen har motioneret, tages der også initiativ til etablering af langtursarrangementer og der har udviklet sig en rigtig god tradition med at så mange som muligt bliver, med et moderne udtryk ”nudget”, til at initiere og arrangere en langtur, i første omgang i danske farvande. Det er en fin og god tradition der åbner mulighed for at rigtig mange nye roere kan opleve rosportens muligheder for at opleve naturen på en ny måde og samtidig opleve at komme i god fysisk form. Det er noget der også anerkendes i DFfR’s bestyrelse, hvorfor der kan uddeles en speciel DFfR langtursnål til dygtige og initiativrige langtursarrangører. En sådan nål kan også uddeles til roere der har været særlige aktive på styrmandsuddannelsesområdet, har haft et langt roerliv og tilbagelagt tusindevis af langturskilometre eller også til en roer som planlægger og leder mange langture i klubregi eller på landsplan og samtidig være en roer med et godt omdømme. Derfor har det ikke været vanskeligt for ledelsen i DFfR at få et godt øje til en KR-roer der i mere end 10 år har arrangeret fantastiske roture omkring i Norden, Europa og endda i USA, nærmere betegnet New York. De fleste af hans arrangementer har deltagerantal på op til 30 roere per arrangement, så mere end 200 glade roere har nydt godt af denne store indsats. Det hører med til historien at turene er velforberedte og koordineret så dårlige oplevelser på turene stort set er elimineret. Andre roklubbers medlemmer, især fra Hellerup, har også kunne nyde godt af disse turarrangementer. Nu er det vel for de fleste her i salen klart at der er tale om Svend Wexbys store og betydningsfulde indsats både for langture og for KR. Indsatsen er kendetegnet ved eminent lederskab, en velforberedt, rolig, venlig og tålmodig og præcis ledelse, og dygtighed til at løse pludselig opståede problemer. Derfor er det mig en ære på DFfR’s og KR’s bestyrelses vegne at kunne overrække dig DFfR’s Langtursnål og æresbevisning.

I forlængelse af både omtalen af instruktionsaktivitet, samt motions- og langtursaktivitet, er det naturligvis af yderste vigtighed at bådmateriellet er i orden og sikkert at anvende, og ikke mindst præcist indstillet.

Nye roere lærer ikke at ro ordentligt i materiel der er dårligt udstyret eller forkert indstillet, det gælder både for inriggere og outriggere. Klubben har i 2018 indkøbt nyt åremateriel til både gigbåde og outriggere, så der er ved at være veludstyret med perfekte årer, ligeså til vores coastalbåde. Det er muligt at der mangler et sæt til den renoverede 4åres inrigger fra Brøndby. Vi har efterhånden også fået reetableret carbonfiberårer til alle vores inriggere, så de er nogenlunde reguleret i længde og gearet i forhold til inriggernes forskellige bredder. Det er med hiv og slæb her i efteråret 2018 lykkedes at få etableret en ordning hvor rigtig mange er blevet sat til i grupper at iværksætte en vinterrenovering af vores inriggere, stor tak til Michael Windtberg at du i fraværet af en inrigger materialforvalter har fået systemiseret igangsætningen, jeg håber virkelig at du får hjælp af de mest erfarne motions- og langtursroere til at følge projektet til dørs, så KR kan starte sæson 2019 i slutningen af marts måned med en perfekt bådpark.

Til Bergthor Magnusson skal der også lyde en kæmpestor tak for at du påtog dig istandgørelsen af den brugte 4-åres inrigger vi købte for nogle år siden i Brøndby. Du har formået med en lang og kontinuerlig arbejdsindsats at få en skråtbar 4-åres træinrigger gjort særdeles ro-klar, og jeg har kun hørt ros fra dem der har taget den i brug. Din indsats vil forhåbentlig inspirere flere til at tage en tørn og påbegynde en renovering af de både der synes at være OK, men bærer præg af manglende vedligehold over lang tid, sagt på en anden måde, misligholdte.

På outriggersiden har vi også været udfordret, Kristian Martensen, der over en årrække har varetaget materialeforvalterposten, har de sidste par år været presset hårdt på arbejdsfronten og har periodvis været forhindret i at varetage det kontinuerlige arbejde med at sikre at bådene er i god stand hele tiden. Kristian har taget nogle ordentlige arbejdstørne og fået rettet op for så at måtte trække

sig tilbage i en rum tid af hensyn til især arbejde og familie. Derfor er det mig en glæde at Mary Ann Christensen fra outrigger-damegruppen vil påtage sig arbejdet som outriggermaterialeforvalter godt understøttet af Sebastian Sølvé, så vi kan føle os trygge ved at vores dyre materiel også på outriggerfronten holdes vedlige på forsvarlig og tryk vis.

Når talen er på outriggerroning, er det naturligt at komme ind på KR's engagement på Bagsværd Sø eller rettere fremover Danmarks Nationale Rostadion. Dette i kraft af at vi i KR pt. varetager formandskabet i driftssamarbejdet DS40, som jo er en sammenslutning sammen med KVIK, DSR og KøbenhavnsKredsen med henblik på at varetage driften af Skovalleen 40, hvilke vi har gjort siden 1999. Efter utallige møder med og omkring ledelsen og styringen af projekt Danmarks Rostadion og dens fondsbestyrelse, er det lykkedes at bibeholde indflydelsen på benyttelsen af centeret, således at vi stadig har de samme adgangsbetingelser som nu når de nye bygninger med bådhal er færdiggjort. Oprindeligt var det planlagt at nedrivningen skulle iværksættes til september 2018 for derefter i 2018 at blive udskudt til september 2019. Her for et par uger siden er det endnu engang lykkedes for Naturfredningsforeningen at sætte en kæp i hjulet og få succes med nogle anker over nogle dispensationer der var udstedt af Gladsaxe Kommune, så lige nu vides det ikke om der kan foregå roning på Bagsværd Sø fra efteråret 2019, men det mest sandsynlige er at etableringen af det nye Nationale Rostadion udskydes mindst 1 år. Det er virkelig frustrerende at have brugt masser tid over en 4 års periode på evindelige møder og workshops, og ovenikøbet kommet i hus med økonomien, og så blive tacklet bagfra, surt show. Det hænger jo også sammen med det arbejde som KR's Poul Schmidt har som formand for KK-fonden og dermed Regatta Pavillonen, for når nedtagningen af bygningerne på Skovallen 40 iværksættes, da påvirkes driften negativt med mindre der indgås meget præcise aftaler om hvorledes nedrivnings- og opbygningsarbejdsområdet etableres. Så der er mange koordinerende arbejdsområder der skal falde på plads, både for DS40 og for KK-fonden. Det

positive ved udsættelsen er at forberedelserne frem mod OL 2020 i Tokyo synes at være mindre udfordret nu, end hvis arbejdet skulle påbegyndes allerede nu.

Herefter tilbage til Tømmergraven.

I slutningen af 2017 blev vores engagement i etableringen af det såkaldte Kvarterpladsprojekt bragt til ende. Vi har i dag 2 af vores containere placeret på pladsen, og har i dag stor glæde af at vi kan opbevare både dragebådsmateriel og meget udstyr til diverse arrangementer, således at der bliver lidt mere friplads i bådhallen. Annette Andersen fik i løbet af foråret 2018 sørget for at få kontakt til en seriøs graffitimaler som på fornem, ja nærmest kunstnerisk vis, har udsmykket vores 2 containere, så det fremgår tydeligt hvad Københavns Roklub står for og hvornår KR blev etableret. Flot gjort Anette, stor tak. Bestyrelsen, specielt ved Michael Windtberg, har også været i løbende kontakt med entreprenørfirmaerne der boltrer sig i vores nære miljø og uden deres velvillighed og samarbejdsvillighed ville det ikke have været muligt at gennemføre årets store ro-arrangement Copenhagen Harbour Race, som i 2018 blev gennemført på en dag hvor vejrguderne virkelig var med os, og hvor både inriggerroning, coastal- og outriggerroning blev vist frem på fornem vis af mere end 300 aktive roere. Selve roarrangementet gav i sig selv et pænt overskud, især fordi vi atter i år blev begunstiget af at Worm Glas ved Robert Sillemann forbarmede sig over os og finansierede medaljer og pokaler. Stor tak til Worm Glas. Uden hjælp derfra havde roarrangementet ikke givet noget væsentligt overskud. Derudover har Robert Sillemann i 2018 sørget for at vi har fået opgraderet vores VW ladvogne med en ”ny” til den formastelige pris af 1 kr. Det forlyder i øvrigt at Worm Glas har påtaget sig at opsætte de længe ønskede spejle i vores store træningssal så også styrketrænende roere kan besigtige sig selv medens de løfter ”jern”, hvad er et motionscenter uden spejle??? I øvrigt dannede KR’s lokaler efter CHR kaproningen rammen om et stor fest, der på meget fin vis markerede afslutningen på rosæsonen for alle roere i og omkring København. 99% af deltagerne var

under 40 år. TUT udvalget, samt flere 50+erer, afleverede en fantastisk præstation og blev bakket flot op af mange frivillige, således at der blev taget højde for forrige års erfaringer omkring den sædvanlige disco-larmende fest og hærværkstendenser, så klubben mandag morgen synes nogenlunde at være vendt tilbage til normaltilstand. En stor del af successen skyldes Maja Carøes ide med at lukke for herre- og dameomklædningen kl. 18.30. Det kan jo så give anledning til spøjse tanker om hvorledes det kan sænke gemytterne lidt så hærværk forhindres.

Det er mit indtryk at festen bidrog til en væsentlig indtægt så TUT-udvalget har bekendtgjort at der blandt andet er midler derfra til at indkøbe 6 nye rustfrie bådvogne der kan benyttes til flere forskellige inriggertyper. Flot gjort.

I og med vi er ved huset så er det også på sin plads her at fremhæve vores husforvalter Michael Windtberg. Det er altså en stor og betydelig indsats der dagligt foretages med udgangspunkt i Windtbergs snedker, tømmer og bådbygger værft. Michael Windtberg har i løbet af efteråret sørget for at vi har fået bedre styr på det nye område ind mod den kommende sidekanal til Tømmergraven, i samarbejde med entreprenørvirksomhederne i området. Fra Michael Windtbergs Værksted er der daglig kontrol med huset, og det er fra denne base (kaldet "kattens" værn) at der arrangeres fælles klubrengøring og renovering af vores omkringliggende arealer, og at mindre daglige reparationer af husets installationer iværksættes.

Her skal især fremhæves at både Arvid Nielson og Gabriel og vores snart firsårige æresmedlem Ole Andersen med stor entusiasme varetager den ugentlige kontrol af at alt er i orden. Det er da dejligt betryggende.

Af nye tilgange til klubben, skal jeg da ikke undlade at gøre opmærksom på de 4 nye ro bike-ergometre. Det skyldes den glædelige udvikling, at der er ved at etablere sig en øget anvendelse af

klubbens træningsrum og faciliteter hele dagen, fra tidlig morgen til sen aften, og samtidig sørger Henrik Borgholt, Henrik Martensen og Ivan og Ole Højstrøm for, gennem den store indsats de sammen flere andre varetager, at holde et højt trænings- og motionsniveau i roergometerroningen. Personlig har jeg også haft den store fornøjelse, når jeg er kommet forbi og har set ind i træningssalen, at ca. 26 roergometre og 4 concept 2 erg. Bikes jævnlige er i gang og samtidig bemandede med 30 ungdomsroere, hvilket jeg tolker som et signal om at fremtiden for KR så småt er ved at være sikret.

Det er også vores opfattelse, at i modsætning til tidligere tiders årshjul, giver den megen vintertræningsaktivitet, suppleret med TUTens torsdagsaktiviteter, en god basis for at modtage og fastholde en mindre gruppe nye medlemmer, der af den vej kan starte en ro-sæson i en acceptabel konstitution og dermed opnå større og hurtigere glæde af vores rosports karakteristika. Et andet tiltag er den øgede vinterronningsaktivitet, som har udviklet sig særdeles gunstigt med megen organiseret lørdags- og søndagsformiddagsroning, og så længe det foregår under så betryggende forhold, som jeg opfatter det bliver især under Knud Henrik Strømmings styring, er det meget betryggende for bestyrelsen, som på ingen måde har ønske om at skulle stå til regnskab i en retssal, hvis noget skulle gå galt, som ved sund fornuft kunne være undgået.

Et udmærket og velment forslag om at udvide rokilometerstatistikken til også at omfatte vinterroningens gennemførte kilometre er fremkommet fra en stor medlemsgruppe, der har udviklet vinterroningen til det niveau det har i dag. Bestyrelsen nåede at diskutere på det på sidste bestyrelsesmøde, og efter gennemgang af forslaget besluttede at inddrage forslaget til debat under eventuelt, dog senere rettet til at inddrage det under dagsordenens pkt 4, og vi havde visse reservationer overfor forslaget, både af sikkerhedsmæssige grunde og af hensyn til fairnessforhold i forbindelse med inddra-

gelse af konkurrenceelementet i en periode hvor vejrmæssige og materielle forhold kan være udfordrende. Generelt er vi i bestyrelse meget interesseret i at klubben skal være så aktiv som overhovedet mulig på vandet, hvilket der ikke skal herske tvivl om, hvorfor vi meget gerne ser en grundig debat omkring forslaget, så det kan implementeres i klubbens aktivitetsportefølje på fornuftig vis og med stor opbakning fra alle klubbens medlemmer.

Et af vores nye aktiviteter i 2018 har været ”dragebådscancer” padling, som Flemming Simosen har varetaget på så fornem vis. Træning af brystcancerramte i dragebåde undersøges om det har en gavnlige effekt på helbredet for de ramte i samarbejde med Rigshospitalet og Cancer foreningen. Det var meget tydeligt til standerstrygningsfesten i oktober at de op i mod 40 deltagende kvinder havde haft stor glæde af padlingen og træningen, og flere følte sig meget taknemmelige for KR’s indsats. og flere gav udtryk for og følte sig animeret til også at forsøge sig med ”rigtig” roning. Dragebådsroningen og de mange arrangementer, der i 2018 og igennem de sidste 27 år har været kendetegnende for klubben og bragt mange midler til klubben, synes at være aftagende, blandt andet fordi vi i 2018 har været nødsaget til at skrotte 4 dragebåde, så vi nu kun har 2. Det er vores håb at vi i samarbejde med den kinesiske ambassade og den dansk-kinesiske venskabsklub kan forøge dragebådsflåden til 4 eller måske 6 både. Kineserne har vist meget stor interesse for et samarbejde, der måske kan afstedkomme en invitation til Kina for en gruppe dragebådsroere fra KR Så det kunne måske være en ide at få nogle af vores 25-45-årige til at gå i træning, så de ikke bliver helt til grin i en Kina-Danmark dragebådsmatch. Søndag den 9. juni (Pinsesøndag) får vi atter besøg af kinesere i forbindelse med fejringen af den Kinesiske dragebådsgud. Det skal lige nævnes at igennem de 27 år vi har haft dragebådsroning i KR har der tilflydt alt mellem 50.000 til 200.000 kr. årligt til klubkassen, så der bliver arbejdet på sagen med at skaffe nye dragebåde.

Så stor tak til Flemming Simonsen der samtidig med dragebådsaktiviteterne har lagt et stort arbejde som motionschef med også at arrangere motionstræning for klubbens øvrige medlemmer, herunder også at aktivere en hel del roere til at deltage i Sved på Panden roning.

Motionsroningens omfang i 2018 har haft rigtig gode betingelser. Især har de mange flotte langtursarrangementer som har været gennemført i nær og fjernmiljøer bidraget til at motions- og langturskilometrene har nået over de 100.000 km, mere præcis i 2018 er der noteret 109755 roede km, hvilket med stor akkuratekse bliver opdateret af Elisabeth Thieden. Det resulterede også i at der ved standerstrykningsfesten blev uddelt rigtig mange KM nåle og beviser.

I sidste års beretning fremhævede jeg den dejlige aktivitetsudvikling i vores nye store klubhus og de deraf større driftsomkostninger og på sigt også større vedligeholdelsesudgifter, hvilket også i 2018 afspejler at kontingentindtag og klubhusomkostninger passer fint sammen. Vores fælles ansvar for klubbens vedligehold og udvikling er under fin kontrol af både husforvaltning og af KR kontorets bemanning. Det er rigtig betryggende at dette arbejde varetages af motiverede og innovative mennesker. Stor tak til Jer alle. Det er af stor betydning at vores nye unge medlemmer oplever at det også er deres ansvar at bevare klubbens værdier ordentligt, og intet er vel bedre end at de kan se at voksne medlemmer tager klubbens ve og vel alvorligt. Derfor er Jeres arbejde også af stor pædagogisk betydning, hvilket jo kan være vanskeligt når aldersforskellen mellem ung og ældre nærmer sig de 50-60 år. Det er en stor udfordring.

Netop denne udfordring bliver yderligere udfordret når vi som ansvarlig klub i nærmiljøet er en del af kommunens skole-idræt samarbejde. Her skal vi være rigtig glade for at Anne Munck med sine mange unge hjælpere påtager sig det ansvar med alle de genvordigheder det kan afstedkomme. Derfor er utroligt vigtigt at alle bakker Anne Munck op, når disse ”ustyrliche” unger vælter ind i klub-

bens lokaler og ned i bådene. Det er et stort ansvar og af stor betydning for vores tilskudsberettigelse at vi både har en aktiv ungdomsaktivitet og er i stand til at modtage skoleklasser i rimelige mængder, så de unge mennesker bliver introduceret til idrætsforeningens liv og betingelser. SÅ DERFOR STØT OP NÅR DER KALDES PÅ HJÆLP, ELLER HJÆLP BARE BETINGESELØST NÅR I SER AT DER ER BEHOV, og vær lidt overbærende med de unges ikke altid lige gennemtænkte udskejelser.

Afslutningsvis skal jeg nå at indføje i beretningen en bemærkning omkring ombygningsarealerne lige omkring os og Niels Grundtvigs ideoplæg til udnyttelse af det øgede område øst for klubhuset. Vi har modtaget rigtig fine skitser og ideer som ikke er glemt, men pt. har vi behov for at se de nye områder i forhold til det der kommer ud af bygningsarbejdet i naboområdet, og måske er ideen om etablering af en vinterbadningsinstallation ved at gå i glemmebogen, men hvis nogle medlemmer har gode ideer og finansieringsmuligheder, så bør ideen måske holdes varm. Hvem ved om det kunne tiltrække nogle flere medlemmer. Vi har stadig emnet cykelstativer der lurer. Det kunne tyde på at lidt af de nye arealer vil kunne løse cykelstativplaceringsproblemerne, så medlemmernes cykler kan få lov til at stå lidt mere utilgængeligt for fremmede interessenter.

TUT-udvalgets medlemmer og TUTTENS betydning for klublivet skal naturligvis også fremhæves. Uden den flotte generelle daglige og ugentlige torsdagsindsats ville vores klubliv være fattigt og vores køkken være mindre fint holdt. Derudover er de mange indsatser omkring vores højtider minimum 5 om året også eksekveret til UG. Det er imponerende at det er lykkedes at formå så mange brugere til at forstå hvorledes køkkenet skal se ud når man har anvendt de fine faciliteter. Hvis der var Michelin-uddelinger til frivillighedskøkkener, tror jeg godt KR kunne komme i betragtning.

Hammer-Ro i Hornsherred er ligeså et frivillighedsprojekt, der er til stor gavn for klubbens medlemmers muligheder for at komme ud og ro i andre farvande. Her har vi i lighed med TUT-gruppen også en flot vedligeholdsopgave der varetages af Flemming Pedersen og hans hold. Det gør at klubbens medlemmer i det store hele kan få sig et rekreativt roophold med fine overnatnings- og køkkenfaciliteter.

Så overordnet set har 2018 vist at KR er i gang og stadig udvikler sig, og på trods af mange udfordringer i vores nære rofarvandsmiljø, kommer der også til at blive roet fremover, fordi KR består af fremsynede og aktive medlemmer.

Så som afslutning på bestyrelsens beretning, vil jeg hermed opfordre KR's medlemmer til atter i år at bidrage til at Københavns Roklub yderligere kan udvikle sig til en fremtidssikret roklub, der kan bidrage til både rosportens fremtid nationalt som internationalt, og dermed overgiver jeg beretningen til dirigenten og gennemforsamlingens forhåbentlige godkendelse.

TAK

Niels Holmquist, Formand